

ΜΕΓΑΛΟΒΑΡΜΑΔΙΑΤΙΚΑ

ΝΗΣΤΕΙΑ ΚΑΙ ΣΑΡΑΚΟΣΤΗ

Ἡ νηστεία ἐδῶ καὶ στὴν Ἑδρώπῃ. — Ὁ Κίτσιονερ καὶ τὸ τσιγάρο. — Πῶς ἐτιμωροῦντο οἱ φαγάδες στὴν Πολωνία. — Οἱ Παρισιανοὶ καὶ τὸ λαθρεμπόριο τοῦ κρέατος. — Ὁ... μεγακοιλίος Ἰσπανὸς ἐπίσκοπος. — Τὸ Μακεδονικὸ «Τριμέρι». — Πῶς ἐσκέπτετο ὁ Πατριάρχης Ἰωακείμ.

Πολλὰς συζητήσεις ἔχουν γίνει ὡς τώρα ἀπὸ τοὺς εἰδικούς περὶ τοῦ ἂν ἡ νηστεία εἶνε δόγμα θρησκευτικὸ, ἢ ὑπερβολὴ ἰατρομετάνων κώκλων τοῦ Μεσοιῶνος.

Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι ἡ νηστεία ἔχει μείνει σήμερὰ ἀδοτηρῆ, μόνον ὅσοις Ὀρθοδόξοις καὶ πρὸ πάντων ὅσοις Ἕλληνας. Οἱ Δυτικοὶ τὴν ἐλάφρυναν κατὰ πολὺ, ἐπιτρέψαντες καθ' ἑαυτὴν τὴν Σαρακοστή τὴν κατάλοιον ἀνάγον, τυροῦ, βοῦτύρου κ.λ.π.

Οἱ Ἑγγλέζοι ἐξ ἄλλου τὴν ἐτροποποίησαν κατὰ τὸ καθενὸς τὰ γούστα... Εἶνε γνωστὴ μάλιστα ἡ ἰδιοτροπία τοῦ Κίτσιονερ, ποὺ δὲν κἀπνιζε τσιγάρο, εἰ μὴ μὲν Σαρακοστή, ἐνῶ ἐτραγε ἀπ' ἄλλὰ τὰ ἀρτίσημα. Ὅταν δὲ τὸν ρώτησαν γιὰ τὸ κάνει αὐτό, ἀπάντησε :

— Τὴν Σαρακοστή τὴν ἐθέσπισε ἡ ἐκκλησία, γιὰ νὰ τιμωροῦμε τὸ σῶμα, στεροῦντες αὐτὸ ἀπ' ὅτι τοῦ ἀρέσει. Ἐγὼ εἶμαι μαριώδης καπνιστής. Νηστεύω λοιπὸν τὸ... τσιγάρο!

Ἄλλοτε ὅμως ἡ νηστεία, ἦταν ἀδοτηρῆ σὲ ὅλην τὴν Ἑδρώπῃ καὶ ποινὴς μεγάλης εἶχαν θεοποθῆ γιὰ ὅσους τὴν παρήβαιναν. Γιὰ τοὺς ἀκολάστοις μάλιστα ἔπαυε καὶ ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου.

Στὴν Πολωνία, ὅσοι παρήβαιναν τοὺς ὅρους τῆς νηστείας, ἐτιμωροῦντο μὲ τὴν ἐξαγωγήν ὄλων τῶν δοντιῶν τῶν.

Πράγμα τὸ ὅποιο σήμερὰ θὰ ἐξαγρίωνε ὄλους τοὺς... ὁδοντοιατρούς, τρομεροὺς ὁδοντοβγάλτες !..

Τὸν 17ον καὶ 18ον αἰῶνα, πολῖτες καὶ πολιτεία κρατοῦσαν ἀδοτηρῆ Σαρακοστή ;

Εἶνε ἀπὸ τὴν Ἱστορία ἐξακριβωμένο ὅτι στὴν ἐποχὴ τοῦ Λουδοβίκου τοῦ 14ου, ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς Σαρακοστῆς ἦταν ἀδοτηρῆ ἀπαγορευμένη ἡ εἰσαγωγή κρέατος σὲ Παρίσι.

Ὅλοι, θέλοντας καὶ μὴ, ἦσαν ἀναγκασμένοι νὰ νηστεύουν. Κάθε νόμος ὅμως, ὄχι μόνον ἐδῶ στὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καθῶς φαίνεται καὶ παντοῦ, κάθε νόμος, γίνεται γιὰ νὰ καταστρατηγῆται.

Εἶχαν λοιπὸν ἐγκαταστήσει οἱ φαγάδες Παρισιοὶ τοῦ καιροῦ ἐκείνου σφαγεῖα στὰ χεῖματά τους, καὶ ἔφερναν τὸ κρέας σὲ Παρίσι, μῆσα ὡς παῦλα, μὲ τὰ μεγάλα λεωφορεῖα, τῆς ἐποχῆς.

Ἐτοὶ τὸ κρέας ποὺ ἦταν ἀπαγορευμένο σὲ Παρίσι, ὅλην τὴν Σαρακοστή, δὲν ἔλειπε καθόλου ἀπὸ τοὺς Παρισίους.

Ὅταν ἐφθασε τὸ σκάνδαλο αὐτὸ σὲ αὐτὰ τοῦ Λουδοβίκου τοῦ 14ου, διέταξεν αἰφνιδίως, τὸ μεσομέρι, τὴν ὥρα δηλαδὴ τοῦ φαγητοῦ, μῆσα σὲ οἴτια, ἀπὸ ἀστυνόμου ποινικοῦς. Ἄλλὰ χαλαρώθηκε σιγὰ — σιγὰ μὲ ἀστυνορίας, γιὰ εἰ οἱ ἀστυνομικοὶ, ποὺ εἰσβάλλανε γιὰ νὰ δύνε, ἂν οἱ πολῖτες τρέφονταν «νηστεύοντες ἀσκητικῶς» ἐκαλοῦντο καί... ἐκαθόντουσαν σὲ γέφυρα !..

Στὰ Μοναστήρια πάλι οἱ πονηρότατοι ἄγιοι ἠγοῦμενοι, ἐβάφταν τὴς πέριξες εἰς ψάρια καὶ τὰ... κάνανε... σαρακοσιανὰ ! Εἶνε γνωστὸ μάλιστα τὸ ἀστείο τοῦ Βασιλέως ἐκείνου τῆς Ἰσπανίας, ποὺ εἶπε σ' ἕνα «μεγακοιλίον» ἀρχιεπίσκοπον, ποὺ παρονοιάστηκε, μὴ μὲν μὴ μὲν, σαυροκοποῦμενος μπροστὰ τοῦ γιὰ τὸ παραπονεθῆ καὶ ἐκπλησοῦμενος γιὰ τὸ ὅτι ὁ κόσμος ἔβγαλε ἀμαρτωλούς :

— Ὁρκίζομαι στὴν ἱερὰ γαστέρα σου, τοῦ εἶπε, ὅτι ὁ λαὸς δὲν βροῖσκει τίποτε γιὰ ν' ἀρτυθῆ :

— Πῶς, Μεγαλειότατε, ποὺ ὅλοι καταλθουν πᾶν διὰ τὴν θρησκείαν εἶνε ἀπαγορευμένο !

— Ὅτι εἶνε ἀπαγορευμένο ἀπὸ τὴν θρησκείαν κατὰ τὴν Σαρακοστή, ἀπάντησεν ὁ Β'ισιεύς, τὸ τῶν οἰ... Δεσποιάδες !

Στὴν Μακεδονία ἡ νηστεία κρατιέται, περὶ ἄγρια καὶ περὶ ἀδοτηρῆ ἀπὸ τὴν Π. Ἑλλάδα.

Τὰ κυριότατα ἐκεῖ μόνον ἐντελῶς νηστικά τὴς τρεῖς πρώτες ἡμέρας τῆς Σαρακοστῆς. Τὴν νηστεία αὐτὴ, τὴν ὀνομάζουν «τριμέρι» ἢ «τριμέρι». Δὲν πίνουν δὲ οὔτε νερὸ.

Ἐπίσης νηστεύουν ἐντελῶς ἀπὸ τὸ βράδυ τῆς Μεγάλης Πέμπτης, ποὺ θὰ βγῆ ὁ Ἐσταυρωμένος στὴν ἐκκλησία, ὡς τὸ Σάββατο τὸ πρῶτ, ποὺ θὰ χτυπήσουν ἡ καμπάνες, καὶ θ' ἀνεβῶνε ἡ σπυρίδες, ἡ μεσιότητες.

Τούτο γίνεται γιὰ θρησκευ-

Ἡ ΑΓΑΠΗ ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΓΕΝΕΩΝ

ΤΟ ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ

ΤΟΥ ΕΤΙΕΝ ΡΕΨ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Μᾶλλον ἀπὸ ματαιοδοξία, παρά ἀπὸ τὴν ἐλπίδα τῆς εὐχαριστήσεως κυνηγοῦν οἱ ἄνδρες, τὴν μορφιά, εἰς τὴ γυναίκα.

Τὸ ἐναντίον συμβαίνει στὴς γυναῖκες. Διαλέγουν τὸν ἄνδρα, μαντεύουσαι τὰς μυστικὰς ἀρετὰς τοῦ ὄ; ἐραστοῦ καὶ χάριν τῶν ἀρετῶν αὐτῶν, παραβλέπουν καὶ ἀσχημίαι καὶ χυδαίωτῃα καὶ ἀνοησία.

Πρὶν παραδοθῆν αἱ γυναῖκες, ἀνήκουν σ' ἐκείνους ποὺ τὴς ἀδύναν νὰ γελούν. Ἀφοῦ παραδοθῆν σ' ἐκείνους ποὺ τὴς κάνουνε, νὰ κλαῖνε.

Στὸν ἔρωτα συμβαίνει ὅτι καὶ τὸν πολέμῳ. Οὐαὶ στοὺς ἠττημένους !

Μὴν ἀποφεύγετε τὸν ἔρωτα; Αὐτὸς τρέχει πάντοτε, δυστυχῶς, κατόπιν σας;

Ὁ ἔρως περιφρονεῖ, πᾶν ὅτι δὲν εἶναι ἔρως;

Ἐχετε περᾶσει στιγμὴς ἀληθινῶντες σὲ πλεῦθρ τῆς φιλίας σας;

Ἦρθε ὁμως ἡ ὥρα γιὰ νὰ χωρισθῆτε. Πόσο σαρακατικοὶ οἱ ἀποκαίρειστοι ! Νομίζετε κανεὶς ὅτι σὲ λίγο καὶ οἱ δύο θὰ πεθάνουν ἀπ' τὴν λύπη τους. Ἐπὶ τέλους φεύγετε. Ἡ πόρτα κλείνει ἀπὸ πίσω σας. Χωρὶς νὰ τὸ θέλετε τότε, σὰς ἔρχεται μὴ ἐντύπως ἀνακουφίσεως, χαρᾶς, εὐδαιμονίας ! Οὐφ ! Εἰσθε ἐλεύθεροι ἐπὶ τέλους !

Ποῖος τὰ λέγει αὐτὰ, παρακαλοῦμεν ; Ὁ γίγας τοῦ ρομαντικοῦ ἔρωτος ὁ Ἀλέξανδρος Δουμῆς.

Ὁ ἰσχυρότερος τῶν ἐρώτων εἶνε ὁ προδομένος.

Ὁ ἄνθρωπος εἶνε πολὺ ἀδύνατος γιὰ νὰ μὴ ἀγαπήσῃ καὶ πολὺ ἀδύνατος γιὰ ν' ἀγαπήσῃ ἐπὶ πολὺ.

Ἡ ἀβρότης τῶν αἰσθημάτων πρέπει ν' ἀνήκει στὴν φιλία καὶ ὄχι εἰς τὸν ἔρωτα.

Τὸ πρῶτο φιλί, φέρνει ἥδη μέσα του, σὰν φαρμάκι ὅπου κρύπεται, τὸν θάνατον τοῦ ἔρωτος.

Ἐνα πρόσωπο ποὺ ἀγαπᾶτε, εἶνε πρόσωπο ποὺ μπορεῖ νὰ σὰς κἀμῃ νὰ ὑποφέρητε, περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο πρόσωπο.

ΟΙ ΘΕΟΙ ΚΑΙ Ο ΕΡΩΣ

Ὁ Ἀβεδάρδος ὁ μέγας Θεολόγος καὶ μέγας ἐρωτευμένος τοῦ 11ου αἰῶνος ἔγραψε :

« Γιατί νὰ μὴ ἐρωτευθῶ, Θεέ μου ! Σὺ δίδεις τὸν ἔρωτα, σὺ διδάσκεις τὴν ἀγάπην. (Ἀκολουθεῖ)

τικὸν λόγους, ἀλλὰ καὶ γιὰ ἰδιαιτέρους. Πιστεύουν δι' ὅμοια κρατήσοι ἀδοτηρῆ τὸ «τριμέρι» αὐτό, θὰ παντρευθῆ ἐντός τοῦ ἔτους.

Ὁ μακαρίτης Πατριάρχης Ἰωακείμ εἶχε σκοπὸ νὰ τροποποιήσῃ κάπως καὶ τὴν Ἑλληνικὴ νηστεία, τῶν Σαρακοστῶν. Σὲ μιὰ συνέντευξιν τὴν ὁποίαν ἔδωκεν στὴν «Ἀκρόπολι» τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1912, ἔλεγε δι' ἐπρόκειτο νὰ συντομεθῆ τὴς ἡμέρας τῶν Σαρανταημέρων καὶ τῆς Σαρακοστῆς.

Ἐπίσης εἶπε θὰ ἐπέτρεπε νὰ τρώγωνται τυρί, ἀγά, βοῦτυρο καὶ λάδι ὅλες τὴς ἡμέρας. Καὶ ὅτι θὰ ἐξαιροῦσε μόνον τὴν Μεγάλην Ἐβδομάδα καὶ γι' ἀδοτηρῆ νηστεία εἰς Μεγάλην Παρασκευῆν.

Ἀλλὰ ὁ Βαλκανικὸς πόλεμος, ποὺ ἐξεργάσῃ τότε ἀμέσως, δὲν τοῦ ἐπέτρεπε νὰ πραγματοποιήσῃ αὐτὰ τὰ σχέδιά του.

Ὁ θάνατος του δὲ ποὺ ἔβγαλε, ἐπάνω σὲ ἄλλο, ἔβαλλε τελεία καὶ παῦλα στὴ συζήτησιν αὐτῆ.

Σήμερα ὁ φτωχόκοσμος νηστεύει ἀδοτηρῆ, ἐνῶ οἱ πολυτάλαντοι τῶνε ἀπ' ἄλλὰ, ὄχι μόνον τὴν Σαρακοστή, ἀλλὰ καὶ ὅλες τοῦ χρόνου τὴς ἡμέρας.

Ἐφαρμόζεται δηλαδὴ γιὰ τὴν φτωχολογίαν ἡ παλὰ παροιμία :

— Ἐννοτεῖτε ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ, γιὰ τὸν δὲν ἔχει νὰ φάη ! Ἱστορικὸς